

ŁUPIĄCY SIĘ (2) *part praes act*

Zawsze sie.

sg m N łupiący sie (1). ◇ pl A subst łupiac(e) się (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI w. s.v. łupienie.

lek. Łuszczący się (2) :

*Wyrażenia: »łupiące się nogi« (1): Skorę mułową dobrze nałparzelinę przykładać/ ieft też lekarzstwo na łupiącze fie nogi albo vdi Pomaga na rany ciekące y na fiftuły nożne. *FalZioł* IV 12d.*

*»świerzb łupiący się« (1): Mentagra vel impetigo, Suchy lifzay albo fwierzb łupiący fie ná twarzy. *Mqcz* 193a.*

Cf **ŁUPIĆ SIĘ**

TK